

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף קא.

האוכל גיד הנשה דלהלן, כמה חייב?

של עולה ושל שור הנסקל - דאסור גם בהנאה	של נבלה - דאסורה רק באכילה	
חייב שתיים	חייב שתיים	לר' מאיר
חייב שתיים	חייב רק משום גיד	לרבנן ¹
חייב רק משום גיד	חייב רק משום גיד	לר' שמעון (רש"י) ²

האוכל בשר קודש בטומאות דלהלן, מה דינו?

בטומאת בשר שקדמה לטומאת הגוף	בטומאת הגוף והבשר טהור או שנטמא הבשר אח"כ	
חייב חטאת (דזדונו כרת) ³	חייב חטאת (דזדונו כרת)	לרבנן
פטור ⁵	חייב חטאת (דזדונו כרת) ⁴	לר' יוסי הגליל

חולין דף קא:

מה דין יוה"כ שחל בשבת לריה"ג לבתר דאפכינן דס"ל דאין איסור חל על איסור באיסור כולל?

בשגג ביוה"כ והזיד בשבת	בשגג בשבת והזיד ביוה"כ	
פטור	חייב חטאת משום שוגג דשבת	לאביי ⁶
חייב חטאת משום שוגג דיוה"כ	חייב חטאת משום שוגג דשבת	לרבא ⁷

¹ ומבואר דסברת רבנן דאין איסור חל על איסור באיסור כולל, ר"ל דאף שאיסור נבלה כשבא לחול על הבהמה הוא כולל באיסורו מלבד הגיד את כל אברי הבהמה, מ"מ לא מועיל איסורו לחול על איסור גיד. אכן אם הוא איסור כולל באיסור חמור, כגון בעולה ושור הנסקל שאסורים באיסור כולל החדש גם בהנאה, בזה גם רבנן מודים שתופס לאיסור.

² הנה שיטת ר"ש לא נזכרה כאן בברייתא, אכן דייק רש"י (בעמ' ב' בד"ה ור' יוסי) דס"ל לר"ש דאין איסור חל על איסור גם באיסור כולל חמור. [וגם תוס' בד"ה ורבי, הביאו את שיטת ר"ש הזו]. והיינו דס"ל לר"ש באוכל נבלה ביום הכפורים, שפטור מחטאת דיוה"כ, דאין איסור יוה"כ חל על נבלה אפי' שהוא איסור חמור דחייב כרת. וא"כ גם כאן לא יחול איסור הנאה של עולה ושל שור הנסקל, אף שחמור יותר, היות שאין איסור חל על איסור גם באופן זה.

³ ואף שקדמה טומאת בשר, מ"מ ס"ל לרבנן דאיסור חל על איסור, וחל איסור טומאת הגוף המחייב כרת בזדונו, על איסור דטומאת בשר, ולכן חייב.

⁴ כן חידש רבא בטעמו של ריה"ג, ושלא תאמר שעתה הבשר כבר מחולל מחמת טומאתו, וא"כ אין איסור על טמא לאוכלו [וכמו שמצינו סברא זו גבי טמא שאכל תרומה טמאה, דדרשינן ומתו בו כי יחללוהו פרט לזו שמחוללת ועומדת, קמ"ל דלגבי בשר לכ"ע לא נפקע איסור טומאת הגוף המחייבו כרת].

⁵ מכרת, והטעם דלית ליה איסור כולל, ואף שע"י טומאת הגוף של האדם נכלל להאסר בטומאתו גם בקדש טהור, מ"מ לגבי החתיכה שהיתה כבר טמאה לא נוסף איסור ע"י טומאת הגוף, ולא חשיב לר"י איסור כרת איסור כולל באיסור חמור, דאולי טומאת בשר חמורה יותר, דהרי אין לה טהרה במקוה.

⁶ ס"ל לאביי דשבת ויוה"כ שבת חלה ולא יוה"כ, דהיות דשבת קבועה ונמצאת, ויוה"כ הוא חל אח"כ ע"י קביעות ב"ד, לכן חייב על שוגג של שבת דוקא.

⁷ רבא ס"ל ששבת ויוה"כ שני האיסורים חלים בבת אחת, ואם אי אפשר לחייב משום אחד מהם משום שהזיד בו מתחייב משום השני, ולא משנה אם השני הוא שבת או יוה"כ.